

Խոզաց մարդկան կոխան շինես :
 Զորն որ կամիս կարգալ խնդրես ,
 Զցանկի համարն զըրեալ եմ տես ,
 Տրգիտութեամբ չի չարջարես
 Այլ համարով շատ զտանես .
 Անպէտ մարդոց ձեռք չըձգես ,
 Վրան մուտքի չկարեցրես .
 Այլ յոյժ սիրով նախախնամես
 Սըրբեալ ձեռքը՝ լարով բրունես .
 Ինչոյ եւ ջրոյ իզատ պահես .
 Մեջն գեշ գեշ զիր չըզրես .
 Երկու երեք շորով փարբես ,
 Իջորային անդի զընես :
 Որն որ կամիս՝ այն ընթեռնուս :
 Իսկ զգուշութեամբ խնամով պահողքն
 Յոննեալ եղիցին իմենշ եւ ի Բրիստոսէ :
 Անպէտ յիմարես զըրեցի
 Որ 46 տարոյ էի
 Անմեղադիր լիք դուք ինձի .
 Գիրս աստէն մնայ ,
 Զընեալ պրակս որ առ ձեզ կայ .
 Մարմինս մեռանի հող դառնայ .
 Թմրեալ հոգիս առ տերն երբայ .
 Գիրս սիրով ընթերցիք ,
 Էրեց Մարտիրոսն աղօթս ձեր յիշեցիք ,
 Վարձքն ի Տեառնէ ընկայցիք :
 Որ ըզկըլեալն Յունան կետին
 Հաներ արձակ հոգիս ի գետին .
 Եւ զանցաւոր ծառայս յետին
 Մի տայ տանել մեղաց զերին .
 Տէր Մարտիրոս զրիչս՝ խարած չարին
 Ի ձեռս անկայ եւ որսողին
 Զիս կիսաման երող վերին
 Որ եմ անկեալ խիստ ցաւագին ,
 Զքեզ աղաչեմ տերբղ վերին
 Որ խնդիր եկեր կորուսելոյն ,
 Զիս մի բողոք անվայր վայրին .
 ՌՄԼԱԵ ին :

Մանն ինչ անէ Աղամորդոյս ,
 Կամ յերբ բափիմ իյոյս բարոյս .
 Այս սուտ կենցաղըս ետ ինձ իյոյս
 Շալակ շինեց խարեցելոյս :
 Մանու բաներն որ ետ մարմնոյս ,
 Կամեր զրկել զիս ի հոգւոյս .
 Երբ բամենցի զջարն իրարոյս
 Աշխարհս աչիցս ելաւ գերոյս .
 Զպիտի առներ ի հաւեւ նմա մաս .
 Գուտոր եւ որդի չօղնէ գերոյս
 Ոչ մեծութիւն ի ժամ մահուս .
 Սկիզբն ամեն աղօթելոյս ,
 Աշխատութեամբ ջանք զնկելոյս :
 Տէրն ողորմի մեղուցելոյս ,
 Իրաւարես ամէ իլոյս .
 Յորժամ ազդումն եղեւ հոգւոյս
 Տէրն ողորմած երես ինձ լոյս
 Մի զարմանայք այս բաներուս
 Ով որ ունի առ տերն լոյս .
 Գեմ չէ զըրկել այս ցանկալոյս
 Մլտացս երիտ կաներեղ մի լոյս .
 Որ առաջնորդ եղեւ կուրոյս
 Այ եմ եղբարք աջացս լոյս
 Զինչ կիսօսիմ վերայ հոգւոյս՝
 Գիտեմ այս չէ յինէն հոգւոյս ,
 Հոգւոյն շնորհքն երես հիբոյս .
 Խոջաց Աստուած մոլորելոյս ,
 Զարբոյց Աստուած իխոր քընոյս
 Եւ բացի ետ զաչեր հոգւոյս .
 Որ եւ նայել կամիմ իլոյս
 Զինչ նենգ ու ծուռ կայ իլեզուս .
 Յիսն է ձգեմ լինիմ գինչ կոյս :
 Բղխեմ այսօր ջուր աղբերոյս .
 Որ լուսանամ ըզաղտ հոգւոյս .
 Մի մեղադրեք այս բաներոյս
 Հայր մեր երկինք ասեք գերոյս :

Պ Ա Տ Մ Ա Կ Ա Ն Հ Ա Ն Ե Լ Ո Ի Կ

Ը.

Մարդ մը գիտեմ՝ նեռ անունին ճահաւոր ,
 Որ կը թափէ զարիւն սըրբոց բիւրաւոր ,
 Իսուտ գիտնոց կառնու հազար սուտ պըսակ ,
 Պարծի իդլուխ կալ ցոփ մարդոց լ'անառակ .
 Կըմեռցընէ զմայրն ու զվարպետ խելացի ,
 Եւ կըսպաննէ զիւր ամուսինն աքացի .
 Այր մը քաշուած յետոյ զերդ գայլ քանասար ,
 Կըռուի մահուն հետ եւ յաղթի վատաբար ,
 Իւր եւ այլոյ ձեռք մեռնի չարաչար ,
 Եւ կազատի այն ցուցանքէն հին աշխարհ :